

Nr kodu osobistego.....

Krajowa Szkoła Sądownictwa i Prokuratury

**ZADANIA W RAMACH PRACY PISEMNEJ
DLA KANDYDATÓW NA APLIKANTÓW
APLIKACJI OGÓLNEJ
23 LISTOPADA 2016 ROKU**

Praca pisemna trwa 180 minut.

Kazus z prawa publicznego

Decyzją z dnia 18 lipca 2015 r. Burmistrz Miasta R. odmówił Jarosławowi F. (stronie) udzielenia zezwolenia na usunięcie – z działki należącej do strony – drzewa, motywując to dobrym jego stanem, wartością przyrodniczą oraz walorami krajobrazowymi. Okoliczności te – zdaniem organu – miały podstawy w opinii sporządzonej przez biegłego dendrologa, a także w ustaleniach wynikających z protokołu oględzin działki, przeprowadzonych z udziałem pełnomocnika strony – Beaty K., której następnie w dniu 20 lipca 2015 r. doręczono decyzję.

W dniu 20 sierpnia 2015 r. Jarosław F. złożył wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania, podając, że w dniu 8 sierpnia 2015 r., przy okazji ubiegania się o przyznanie dotacji ze środków europejskich na rozbudowę firmy, dowiedział się od Beaty K. o decyzji odmownej. We wniosku podano, że pełnomocnik strony – Beata K., niebędąca prawnikiem, nie miała świadomości, że decyzji nie doręczono równocześnie stronie. Jarosław F. jednocześnie wniósł odwołanie od powyższej decyzji, motywując to wadliwą oceną okoliczności faktycznych dokonaną przez organ gminy, gdy idzie o wartość przyrodniczą drzewa. Dodatkowo podkreślał, że drzewo stanowi przeszkodę w realizacji zamierzeń inwestycyjnych.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze (SKO) w K. postanowieniem z dnia 23 sierpnia 2015 r. przywróciło Jarosławowi F. termin do wniesienia odwołania. Następnie – po przeprowadzeniu rozprawy administracyjnej, w której udział zgłosił Prokurator Rejonowy w K. – Kolegium decyzją z dnia 13 września 2015 r. orzekło o uchyleniu decyzji Burmistrza Miasta R. i przekazaniu mu sprawy do ponownego rozpatrzenia, uznając, że sprawa wymaga pogłębionej refleksji organu gminy, rozważenia skutków, jakie może dla strony wywołać brak uzyskania zezwolenia na wycinkę drzewa z uwagi na zamierzenia inwestycyjne, a ponadto z tego względu, że strona nie była reprezentowana w postępowaniu przez prawnika.

Skargę na decyzję SKO w K. w terminie wniósł do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego (WSA) w W. Prokurator Rejonowy w K. domagając się jej uchylenia, a także uchylenia poprzedzającego ją postanowienia o przywróceniu terminu do wniesienia odwołania. W skardze wskazano, że niezależnie od tego, iż zaskarżona decyzja nie ma oparcia w przepisie art. 138 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego (k.p.a.), albowiem decyzja burmistrza nie została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a wszystkie niezbędne aspekty sprawy zostały wyjaśnione w postępowaniu przed organem gminy, to przede wszystkim wadliwie przywrócono termin do wniesienia odwołania. Niesporne jest, że

decyzję organu I instancji doręczono prawidłowo umocowanemu pełnomocnikowi. Brak przekazania stronie wiadomości o jej wydaniu, w ocenie prokuratora, nie uzasadnia przywrócenia terminu. Prokurator wniósł także o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji oraz zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

SKO w K. wniosło o oddalenie skargi, podnosząc, że istniały podstawy do wydania decyzji kasacyjnej połączonej ze zwrotem sprawy organowi I instancji. Ponadto prokurator nie może skutecznie kwestionować postanowienia o przywróceniu terminu, skoro k.p.a. nie przewiduje zażalenia na tego typu postanowienie; w tym zakresie wnioski o jego uchylenie jest niedopuszczalny i nie podlega kontroli sądu. SKO wniosło o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji pozostawiło do oceny sądu, nadto domagając się zwrotu kosztów postępowania.

Pełnomocnik Jarosława F. – adwokat Jan C., w piśmie skierowanym do WSA, domagał się oddalenia skargi prokuratora oraz zasądzenia od niego na rzecz swego mandanta kosztów postępowania. Wnosił ponadto, aby nie uwzględnić wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji, albowiem prokurator nie był uprawniony do złożenia takiego wniosku, gdyż nie był stroną postępowania administracyjnego. Jednocześnie poinformował, że wskutek skargi prokuratora Burmistrz Miasta R. zawiesił postępowanie.

- 1. Oceń zasadność wniosku prokuratora w przedmiocie wstrzymania wykonania zaskarżonej decyzji oraz argumentację adwokata Jana C. - pełnomocnika Jarosława F. w tym zakresie.**
- 2. Rozważ zasadność argumentacji stron, gdy idzie o wadliwość zaskarżonej decyzji oraz postanowienia o przywróceniu terminu, jak i dopuszczalność objęcia tego postanowienia kontrolą sądownoadministracyjną.**
- 3. Oceń zasadność zgłoszonych przez strony i uczestnika wniosków o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania sądowego.**

Kazus z prawa prywatnego

Powodowa Spółdzielnia Usługowa XYZ w W. w pozwie złożonym w dniu 12 lipca 2016 r. do Sądu Rejonowego w W. wnosila o zobowiązanie pozwanego Wojciecha A. do sporządzenia i przesłania na adres Spółdzielni w terminie 7 dni od uprawomocnienia się orzeczenia oświadczenia zatytułowanego „Przeprosiny” o następującej treści: „Ja, Wojciech A. przepraszam Pana Czesława P. - Prezesa zarządu Spółdzielni Usługowej XYZ w W. oraz członków organów statutowych w/w Spółdzielni za wielokrotne naruszenie ich dóbr osobistych w postaci godności oraz dobrego imienia poprzez kierowanie niezgodnych z prawdą, obraźliwych i zniesławiających sformułowań sugerujących niewłaściwe działania tych osób w związku z pełnionymi przez nie funkcjami w w/w Spółdzielni”.

W uzasadnieniu pozwu stwierdziła, że pozwany jest członkiem Spółdzielni Usługowej XYZ, a do dnia 30 kwietnia 2014 r. pełnił funkcję prezesa jej zarządu. W wyniku konfliktu z większością członków Spółdzielni został z tej funkcji odwołany i od tego czasu, w wielu pismach kierowanych do obecnych członków zarządu, w szczególności do prezesa Czesława P. oraz do członków rady nadzorczej i komisji rewizyjnej, narusza ich godność i dobre imię, pomawiając ich o nieumiejętne kierowanie Spółdzielnią, zamiar doprowadzenia do jej upadłości, oszustwa i inne działania na szkodę Spółdzielni. W piśmie z dnia 30 października 2015 r., skierowanym do członków Walnego Zgromadzenia Spółdzielni, które odbyło się w dniu 10 listopada 2015 r., pozwany nazwał Czesława P. i pozostałych członków zarządu nieudacznikami, którzy dopuścili się oszustw na szkodę Spółdzielni i prowadzą do jej niechybnego bankructwa. Pismo to zostało odczytane przez pozwanego podczas obrad Walnego Zgromadzenia. Ponadto pozwany dwukrotnie zawiadamiał organy ścigania o popełnieniu przez Czesława P., Marię U. i Ewę G., tj. członków zarządu powódki, przestępstw na szkodę Spółdzielni, jednakże w każdym z tych przypadków postępowanie zakończyło się umorzeniem z powodu niewykrycia jakichkolwiek nieprawidłowości. Do pozwu dołączono sześć pism pozwanego kierowanych do zarządu, rady nadzorczej i komisji rewizyjnej powódki oraz pismo z dnia 30 października 2015 r., a także dwa postanowienia Prokuratury Rejonowej w W. o umorzeniu postępowań toczących się z zawiadomień Wojciecha A., a dotyczących nieprawidłowości w działaniu członków zarządu Spółdzielni Usługowej XYZ w W.

W odpowiedzi na pozew pozwany Wojciech A. domagał się oddalenia powództwa. Nie kwestionował stanu faktycznego opisanego w pozwie, przyznając, że był autorem

dołączonych do pozwu pism i podtrzymuje zawarte w nich sformułowania. Wskazywał jednak, że żadna z powołanych w uzasadnieniu pozwu jego wypowiedzi nie narusza dóbr osobistych powodowej Spółdzielni.

Na rozprawie w dniu 12 września 2016 r. pozwany zgłosił zarzut niewłaściwości rzeczowej Sądu Rejonowego w W. i wniósł o przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w W. Postanowieniem wydanym na tej rozprawie Sąd Rejonowy w W. oddalił powyższy wniosek jako spóźniony.

- 1. Wskaż podstawę prawną żądania dochodzonego przez Spółdzielnię Usługową XYZ w W. i omów jego przesłanki. Oceń, czy stronom przysługuje legitymacja procesowa w niniejszej sprawie.**
- 2. Rozważ zasadność obrony pozwanego Wojciecha A. i odnieś się do jego stanowiska wyrażonego w odpowiedzi na pozew.**
- 3. Oceń i omów prawidłowość postanowienia Sądu Rejonowego w W. wydanego na rozprawie w dniu 12 września 2016 r.**

Kazus z prawa karnego

W dniu 5 maja 2016 r. Dariusz D. kierował na drodze publicznej samochodem osobowym. Warunki atmosferyczne tego dnia były niekorzystne, padał rzęsy deszcz i jezdnia była śliska. Oprócz Dariusza D. w samochodzie znajdowały się jeszcze dwie osoby, tj. jego siostra Cecylia C. oraz jej kolega z pracy Przemysław P., który nie znał wcześniej Dariusza D.

W pewnym momencie, jadąc z prędkością 80 km/h poza obszarem zabudowanym, Dariusz D. zauważył, że jego pasem ruchu, ale w przeciwnym kierunku, jedzie motocyklista. Natychmiast po dostrzeżeniu niebezpieczeństwa Dariusz D. wykonał manewr obronny, gwałtownie zjeżdżając w prawo do pobliskiego rowu. W ten sposób udało mu się uniknąć czołowego zderzenia z motocyklistą, jednak wykonanie tego manewru spowodowało dachowanie pojazdu prowadzonego przez Dariusza D. W wyniku tego znajdujące się w samochodzie osoby odniosły obrażenia ciała: Dariusz D. i Cecylia C. złamali nogi, zaś Przemysław P. złamał rękę. Ograniczenie prędkości w miejscu, w którym doszło do wypadku wynosiło 50 km/h.

Policja wszczęła w sprawie dochodzenie o przestępstwo z art. 177 § 1 k.k. W toku postępowania przesłuchano w charakterze świadków Cecylię C. i Przemysława P. oraz uzyskano opinię biegłego z zakresu medycyny sądowej, uznającą obrażenia osób znajdujących się w samochodzie osobowym za naruszające czynności narządów ciała na okres trwający dłużej niż 7 dni (tzw. średni uszczerbek na zdrowiu) w rozumieniu art. 157 § 1 k.k. Następnie prowadzący dochodzenie funkcjonariusz Policji wydał postanowienie o przedstawieniu Dariuszowi D. zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 177 § 1 k.k. Przesłuchany w charakterze podejrzanego Dariusz D. nie przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu i złożył wyjaśnienia, w których winą za spowodowanie wypadku drogowego obarczył kierującego motocyklem. W toku postępowania przesłuchany został w charakterze świadka Jerzy J., lekarz pogotowia ratunkowego, który na miejscu zdarzenia udzielił rannym, w tym Dariuszowi D., pomocy medycznej. Świadek ten zeznał, że Dariusz D. oświadczył mu kategorycznie, iż wyłączną odpowiedzialność za zaistniały wypadek drogowy ponosi motocyklista.

Po przesłuchaniu Dariusza D. prowadzący postępowanie przygotowawcze funkcjonariusz Policji wydał postanowienie o jego umorzeniu z uwagi na wystąpienie dwóch negatywnych przesłanek procesowych, przyjmując, że czyn nie zawiera znamion czynu

zabronionego (art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.) i brak jest wniosku o ściganie pochodzącego od osoby uprawnionej (art. 17 § 1 pkt 10 k.p.k.). W pisemnym uzasadnieniu tego postanowienia wskazano na brak możliwości przypisania Dariuszowi D. zamiaru popełnienia przestępstwa z art. 177 § 1 k.k., które jest przestępstwem umyślnym. Nadto jako dowód w sprawie wskazano zeznania Jerzego J. dotyczące złożonego wobec niego oświadczenia Dariusza D. Ustalono również, że żaden z pokrzywdzonych nie złożył wniosku o ściganie sprawcy przestępstwa. Postanowienie to zostało następnie zatwierdzone przez Prokuratora Rejonowego w B. Przemysław P. zaskarżył postanowienie o umorzeniu do Prokuratora Okręgowego w B.

- 1. Oceń zasadność wyrażonego w uzasadnieniu postanowienia o umorzeniu postępowania przygotowawczego poglądu co do charakteru przestępstwa zarzucanego Dariuszowi D.**
- 2. Oceń trafność argumentacji przedstawionej w uzasadnieniu postanowienia o umorzeniu postępowania przygotowawczego w zakresie dotyczącym przyjętych podstaw prawnych umorzenia. Wskaż, czy i jakie błędy popełniono podczas prowadzenia postępowania dowodowego w tej sprawie.**
- 3. Wskaż, czy Przemysławowi P. przysługuje środek zaskarżenia na postanowienie o umorzeniu postępowania przygotowawczego, a jeżeli tak, to jaki, podaj termin do wniesienia tego środka; oceń, czy Prokurator Okręgowy w B. jest właściwy do jego rozpoznania.**

KSSIP

KSSIP